

Ispania ulteriore, unde funcționasse în calitate de proprietoriū, și pre lōngă tōtă resistenția optimatilorū căpetă consulatul pre annulū R. 694, (înse împreună cu Bibulu, aristocratū passionatū), și se uni cu cei mai mari adversari ai senatului, cu Pompeiū și cu Crassu (pre cari i împăcă), spre a combate aristocrația. Acéstă unire a înțelleptiunei cu gloria și cu avereia, prin care unulă vojă se se înalție, allū doile se se țină, allū treilé se câstige, se numesce Triumviratul ântâi. Cesare făcă ca în contra voinției senatului se se dea în Campania pămîntă din agrulă publică la 20,000 de cetățiană pauperi mai allesă veterani de ai lui Pompeiū; ellū dede lui Pompeiū de sociă pre fiă sa Julia, confirmă disposuțiunile lui celle făcute în Asia, prin suffragiul comitielorū, și ceră de la poporă ca se i se dea Gallia cisalpină și Illuriculă ca provincie pre cinci anni senatului (care singură avea dreptulu de a da provincie) se properă a i da nu numai acestea, ci și Gallia trasalpină, numai ca se provină insolenția poporului, care și arrogasse drepturile senatului. Înainte de a pleca în provinciele selle, Cesare depărtă de la Roma capetele senatului, pre M. Porciū Catone, și pre M. Tulliu Cicerone (prin tribunul Publică Clodiū); acella se trămisse la Cupru ca se prefacă insula în provinciă romană, fără apparentă măcară de dreptă; Cicerone acusatū de Clodiū pentru essecutarea conjurațilorū lui Catilina, se trămisse în essiliu la Tessalonica a. R. 695, înse după 16 lună se rechiāmă prin adoperarea lui T. Anniū Milone, cându Pompeiū și senatul se veđură constrînsi a căută ună propumnaclu în contra lui Clodiū

XIV.

Resbeltele Gallice.

La annulū Romei 695, Elveții căutându locuinție